

Mál nr. 17/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Greiðslukortatrygging.

Gildissvið váttryggingar. Undanþáguákvæði váttryggingarskilmála.

Gögn.

3. Málskot móttakið 8. janúar 2024, ásamt fylgiskjöllum.
4. Bréf V, dags. 9. febrúar 2024, ásamt reikningi ferðasala.
5. Viðbótarathugasemdir M dags. 19. febrúar 2024.
6. Viðbótarathugasemdir V dags. 1. mars 2024.
7. Tölvupóstur f.h. M dags. 11. mars 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M kveðst hafa veikst af sömu veiru á mismunandi tíma með mismunandi afleiðingum. Annars vegar hafi veira valdið lömun hægra megin í andliti og útlimum og hafi M náð sér að fullu af þeim veikindum fyrir 1. júní 2023, en hins vegar hafi veiran lagst á neðri hluta andlits vinstra megin sem hafi haft þær afleiðingar að í lok ágúst hafi M orðið óferðafær. Nánar tiltekið hafi M veikst í fyrra skiptið að vori 2023 og lagst inn á spítala í apríl 2023 og fengið lyf sem hafi leitt til bata í maí og júní 2023 og hinn 9. júní 2023 hafi M greitt inn á utanlandsferð sem áætluð hafi verið 21. september 2023. M hafi síðan útskrifast frá taugalækni 24. júlí 2023 og greitt lokagreiðslu vegna ferðarinnar 8. ágúst 2023. Síðari hluta ágústmánaðar hafi M síðan veikst með öðrum hætti en áður vegna sömu veiru.

Í læknisvottorðum dags. 15. nóvember og 19. desember 2023 kemur fram að M hafi leitað til taugalæknis í nóvember 2022 vegna skynminnkunar og verkja í andliti og andlitslömum, mun verri hægra megin. M lagðist inn á taugalækningadeild í mars og var þar greind með herpesveirusýkingu. M fór til eftirlits hjá sama lækni hinn 13. júní og 24. júlí 2023 og mat hans var að M þyrfti ekki frekari meðferð. Einnig kemur fram að M hafi pantað utanlandsferð í samráði við lækniinn sem kveðst það ekki á neinn hátt hafa verið „...fyrirsjáanlegt að það yrgð bakslag því ég taldi málinu öllu lokið út frá ástandi hennar þá.“ Hins vegar hafi M leitað aftur til læknisins 31. ágúst 2023 „...því hún var klárlega versnandi í tvær vikur og ber sig mjög illa.“ Í vottorðunum kemur einnig fram að ráðleggingar læknisins um ferðafærni M hafi byggst á því að hann hafi metið það svo að veikindum væri lokið í júní þar sem M hafi verið verkjalaus og laus við lyf.

M byggir kröfu sína um bætur í forfallatryggingu greiðslukortatryggingar á því að tjón hennar falli undir gildissvið váttryggingarinnar, sbr. a-lið 54. gr. í váttryggingarskilmálum þar sem hún hafi veikst í lok ágúst 2023 eftir að hafa áður útskrifast einkennalaus frá taugalækni hinn 24. júlí sama ár vegna annarra einkenna veirusýkingar. M telur að ekki séu um samfelld veikindi að ræða og vísar um það til læknisvottorða.

V hefur hafnað bótaskyldu og vísar um það til a-liðar 55. gr. váttryggingarskilmála þar sem fram komið að V greiði ekki bætur vegna tjóns sem staða af hvers kyns veikindum eða sjúkdómum sem voru fyrir hendi áður en tryggingin var tekin eða þegar staðfestingargjald var greitt. V telur að sjúkdómur M hafi verið fyrir hendi þegar hún greiddi staðfestingargjald hinn 9. júní 2023 og vísar um það til upplýsinga í læknisvottorðum sem liggja fyrir í málinu. Sérstaklega er vísað til þess að M hafi komið til taugalæknis bæði 13. júní og 24. júlí 2023 og hafi því verið í virkri læknismeðferð þegar staðfestingargjald var greitt 9. júní 2023. V telur að af læknisvottorðum megi ráða að bakslag hafi orðið vegna fyrri veikinda M en ekki hafi verið um ný veikinda að ræða í ágúst 2023.

Í viðbótarathugasemdum M er vísað til orðalags 54. gr. váttryggingarskilmála þar sem komi fram að gildissvið váttryggingar V nái til skyndilegra veikinda og um nýjan tjónsatburð hafi verið að ræða þegar veikindi hennar komu upp í ágúst 2023. M bendir einnig á að í 55. gr. váttryggingarskilmála, sem V beri fyrir sig, sé undanþáguákvæði sem beri að túlka þröngt. M vísar sem fyrr til læknisvottorða sem sýni að um sé að ræða „...tvö veikindi með mismunandi upphaf og endi.“

Í viðbótarathugasemdom V kemur fram að það telji að M hafi verið í virkri meðferð vegna veikinda þegar hún greiddi staðfestingargjald hinn 9. júní 2023 og vísar um það til læknisvottorðs sem sýni læknistíma vegna þeirra hinn 1. ágúst 2023 og í því læknisvottorði komi fram að einkenni M séu þau sömu og fyrri einkenni.

Í síðasta tölvupósti M kemur fram að viðbótarathugasemdom V sé mótmælt og að ekki hafi verið um sömu veikindi að ræða hjá M þegar hún greiddi staðfestingargjald 9. júní 2023 og þegar hún var lögð inn á taugalækningadeild 31. ágúst 2023.

Álit.

Ágreiningur þessa máls snýst fyrst og fremst um hvort veikindi M í ágúst 2023 falli undir gildissvið forfallatryggingar greiðslukortatryggingar hennar hjá V, sbr. 7. kafla váttryggingarskilmála. AF málaltilbúnaði aðila virðist ekki vera ágreiningur um að M hafi veikindi M hafi verið skyndileg, sbr. b.lið 54. gr. váttryggingarskilmála en ágreiningur er um hvort undanþáguákvæði a.liðar 55. gr. váttryggingarskilmála eigi við. Þar segir: „Tryggingin bætir ekki tjón: a. vegna hvers kyns veikinda eða sjúkdóma sem voru fyrir hendi áður en tryggingin var tekin eða þegar staðfestingargjald var greitt.“

Í þessu máli verður því að komast að niðurstöðu á um hvort veikindi eða sjúkdómur M, sem leiddi til þess að hún varð óferðafær, hafi verið fyrir hendi þegar staðfestingargjald var greitt 9. júní 2023, vegna ferðar sem fyrirhuguð var 21. september sama ár. Í læknisvottorði taugalækni M eru veikindi M vegna veirusýkingar rakin aftur til nóvembermánaðar 2022 þegar hún fór að finna fyrir einkennum sem leiddi síðan til meðferðar á sjúkrahúsi og með lyfjum í mars 2023 og læknisheimsóknunum til hans bæði 13. júní og 24. júlí 2023. Þó mat læknisins hafi verið að ekki væru líkur á bakslagi eftir 13. júní 2023, eins og segir í læknisvottorði hans 19. desember 2023, verður ekki annað ráðið af læknisvottorðinu en að um hafi verið að ræða veikindi vegna sömu veirusýkingar í ágúst 2023, að það bakslag sem metið var að hefði verið ólíklegt, hefði því miður orðið.

V hefur takmarkað ábyrgð sína þannig í váttryggingarskilmálum að forfallatrygging greiðslukortatryggingar bæti ekki tjón vegna veikinda eða sjúkdóma sem voru fyrir hendi áður en staðfestingargjald var greitt. Er ekki hægt að líta öðruvísi á, með hliðsjón af læknisfræðilegum gögnum málsins, en að M hafi verið í meðferð vegna veikinda þegar hún greiddi staðfestingargjald og þó mat læknis hafi verið að ólíklegt væri að veikindi tækju sig upp, þá gerðist það og telst undanþáguákvæði a.liðar 55. gr. váttryggingarskilmála því eiga við um aðstæður M sem á ekki rétt til bóta úr forfallatryggingu greiðslukortatryggingar hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr forfallatryggingu greiðslukortatryggingar hjá V.

Reykjavík, 16. maí 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir